

İRFAN HASPOLATLI

(1930 -)

1930 tarihinde Bitlis'te doğdu. 10 yaşında iken annesi vefat etti. O tarihte ailesi ile birlikte Bitlis'ten Diyarbakır'a göç ettiler. Mesleği öğretmenliktir. 25 sene Diyarbakır'da ilkokul öğretmenliği yaptıktan sonra, 1978'de Yalova'ya yerleşti. 1979'da öğretmenlikten emekli oldu. Halen Yalova'da ikamet etmektedir.

Bediüzzaman Hazretlerini iki kere ziyaret etmiştir. İlk Emirdağ'da gerçekleşen ziyaretlerinden İkincisi, Ankara Beyrut Palas Otelinde, Üstad Hazretlerinin Mehmet Kayalar ve diğer ağabeylere verdiği en son dersini dinlemek suretiyle olmuştur. Aynı anda kaleme alınan bu ders Emirdağ Lâhikasının en sonundadır.

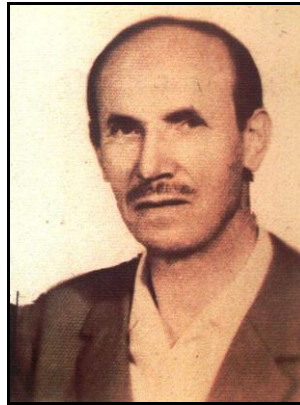
İrfan Haspolatlı ağabeyin, hatıralarından da anlaşılacağı gibi, Mehmet Kayalar ağabey ile çok hususi bir rabitası vardır. O kadar ki, kendisinden iki sene sonra, Kayalar ağabey de Diyarbakır'dan Yalova'ya taşınmıştır. İrfan Haspolatlı; "Üstad Hazretleri, Ankara Beyrut Palas Otelindeki son dersini Mehmed Kayalar ağabey için verdi" diyor...

Yalova'daki ziyaretimiz sırasında, kadim dostu Tarık Aktekin ile beraber karşıladı bizi. Hatıraları kamera ile kaydettikten sonra, Mehmet Kayalar ağabeyin mezarına, Yalova kabristanına götürdüler bizi. Gördük ki, büyük masraflar yaparak Kayalar ağabeyin mezarının üzerine bir türbe yaptırmaktadırlar. "Belediyeden zor izin alabildim" dedi bize İrfan ağabey. Zaten kabristanda başka da bir türbe yok.

Hatıraları yazdıktan sonra İrfan ağabey tashih etmiştir.

İrfan Haspolatlı Anlatıyor:

Bitlisin merkezinde 1930 tarihinde doğdum, Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin hemşerisiyim. Risale-i Nur'u 1957 senesinin başlarında, Bitlisli memur bir arkadaşımın vesilesi ile Diyarbakır'da tanıdım. O beni ilk defa Diyarbakır'da Yüzbaşı Mehmet Kayalar Ağabeyin sohbetlerine götürdü. Mehmet Kayalar ağabeyin bu sohbetlerinden çok istifade ettim.

Emekli Önyüzbaşı Mehmet Kayalar

Mehmet Kayalar yüksek ilim sahibi âlim bir zattır. Kendisinin bize anlattığına göre, Üstadla tanışması 1950'de oluyor. İlk defa 1944'de Burdur'da komando subayı iken bir başçavuş üstad hazretlerinden bahsetmiş ona. O tarihten itibaren eserleri okumaya başlamış. 23 sene müddetle Diyarbakır'da hizmet için canla başla çalışmıştır. Ben bunun canlı şahidiyim. Kendisi aslen Konyalıdır. Dedeleri Yunanistan'ın Selanik-Kayalar Kasabasına yerleşiyor. Yalova'ya ben 1978'de geldim. Kayalar Ağabey 1980'de geldi. Bursa'da, İstanbul Kadıköy'de cemaati vardı. O vesile ile rahat hareket ederim diye Yalova'ya yerleşmiştir.

TALEBELERİMİN ANA BABASI HİZMETTEN HİSSEDARDIR

Üstad Bediüzzaman Said Nursi hazretlerini ilk ziyaretim, 7 Temmuz 1959 senesinde Emirdağ'da oldu.

Ankara'da yedek subay askerdim. Üstad Hazretlerini ziyaret etmek istiyordum. Said Özdemir ağabeyle devamlı istişare halindeyiz. Üstad hazretleri Emirdağ, Isparta, İstanbul... Geziyordu... Biz böyle duyuyorduk... Bir gün Said Özdemir ağabey: "Üstadın Isparta'da olduğunu duydum. Ama kesin bilemiyorum. Sen Eskişehir'e git. Oradaki kardeşler nerede olduğunu bilirler" dedi. Eskişehir'de gittim. Fakat üstadın Emirdağ'ına hareket ettiğini söylediler. Ben de Emirdağ'ına geçtim. Kendi kendime: "Emirdağ'ında üç gün kalırım. Önce üstadın talebeleriyle tanışırım, bir gusül abdesti alıp, huzur-u pâkına öyle çıkarım" diye düşündüm. Çünkü biz Mehmet Kayalar ağabeyin telkinleri ile yetiştığımızden, büyüklere karşı nasıl davranılır öğrenmiştik.

Emirdağ'a indiğimde ezan yeni okunuyordu. Abdestimi alıp camiye gittim, fakat ben camiye hazırlanıncaya kadar cemaat dağılmıştı. Namazımı kendim kıldım. Camiden çıkınca bir genç önüme çıktı. Yalnız ben daha hiç kimseye bu ziyaret için geldiğimi söylememiştim. Sonra hoca efendiyi ziyarete geldiğimi söyledim. O zaman oranın halkı üstada hoca efendi diyordu. O genç bana: "Diyarbakır'dan gelen öğretmen sen misin?" dedi. O sıralarda, daha doğrusu her zaman, üstad devamlı takip ve kontrol altında idi. Yüzüne baktım, nurani bir yüz. Ceylan'mış. "Evet, benim" dedim. "Seni Üstad çağırıyor" dedi. Şaşırdım kaldım. Nerden duymuştu üstad, beni tanımazdı... "Git Diyarbakır'dan gelen talebeyi al gel" demiş. İsim yok... Ceylan bana: "Üstadın kapısının önünde 25 kişi bekliyor. Sen akrabası mısın üstadın?" dedi. "Valla akrabalığımı bilemem ama hemşeriyiz" dedim. Beraber üstadın kaldığı eve gittik. Baktım hakikaten 20-25 kişi evin önünde bekliyor. Beni koca bir Osmanlı kilidini, "tak, tak, tak" diye açıp arka kapıdan içeri aldılar.

Merdivenlerden çıktık. Ceylan'la beraber içeri girdik. Üstad karyolasında oturmuş vaziyette idi. Elinde cevşen vardı. Keskin bir şekilde başını kaldırdı ve bana baktı. Hemen cevşenini kapattı. Yanındaki masaya bıraktı, doğruldu. Ben huzura vardım elini öptüm. Eliyle başıma şöyle bir sıvazladı. "Mehmet Kayalar'ın talebesiyim" dedim. İki elini başımın üstüne avuçlarını açarak koydu. Anamın, babamın sağ olup olmadığını ve isimlerini sordu. Ben, "Üstadım, anam ben 10 yaşında iken vefat etti" dedim. "Anana Allah rahmet etsin. Babana da benden hususi selam söyle" dedi. "Benim talebelerimin ana babası hizmetten hissedardır, onlar da dâhildir" dedi. Orada bir post vardı. Beni oraya oturttu. Zaten başka sergisi de yoktu.

Ben zannediyorum ki iki saat sohbet ettik. Hâlbuki yirmi dakika görüşmüştük. Demek ki büyüklerin huzurunda zaman duruyordu. Yanımızda Ceylan ağabey vardı sadece. Ceylan üstadın konuşmalarını bana anlatıyordu. Üstad benim konuşmalarımı anlıyordu. Ben üstadı anlayamıyordum. Bana Bitlis'ten çok şeyler sordu. Ben: "Üstadım ben 10 yaşında oradan ayrılmışım. Bitlislileri tanımam" dedim. Bu sefer kendisi anlatmaya başladı. "Ben Bitlis'te kaldım. Bitlis Risale-i Nur'u geç anladı. Bana Van'lı bir hoca efendi dedi ki: "Lâmba altına ışık vermez." Ben de o söz üzerine bütün Bitlislileri affettim. Hukukumu helal ettim" dedi. Sonra: "Kardeşim Risale-i Nur yılanın başını ezdi. Kuyruğu kaldı, ısırılmaz... Kardeşim ben takip ediliyorum. Kimseyle görüşmeye de takatim yoktur. Yalnız hizmet için gelen talebelerimle ve muallimlerle görüşebiliyorum. Ben imanlı

bir muallimi evliya mertebesinde görüyorum...” dedi. O anda sanki zaman durmuştu. Aklımda her şeyi tutamadım. Ben üstadı rahatsız ediyor muyum acaba diye şöyle bir Ceylan Ağabeye baktım. Üstad: “Kardeşim seni üç gün misafir edecektim. Fakat Menderes benimle görüşmek istedi. Onlar benimle görüşmek istediler. Ben kabul etmedim. Şimdi derler ki: ‘Hoca ziyaretçi kabul etmiş...’ Onlar gücenmesinler. Onun için sen burada kalma. Git Ankara’ya” dedi. “Said Özdemir’i gördün mü?” dedi. “Evet üstadım, ona buraya geleceğimi söyledim, beni o gönderdi” dedim. Üstad talebelerinin münasebetlerini de soruyordu. Ben baştan üç gün kalacağımı niyetlenmişim ya. Üstad “seni üç gün misafir edecektim” diyerek, ona da işaret etmiş oldu.

Ben Üstada “Mehmet Kayalar’ın talebesiyim” demiştim ya, bu beni huzursuz ediyordu. Bir ara izinli olarak Diyarbakır’a gitmiştim. Kayalar ağabeye: “Ben üstada kendimi Mehmed Kayalar’ın talebesiyim’ diye tanıttım” dedim. Ağabey: “Doğru demişsin. Sen öğretmensin bilirsin, bir okulda öğretmen var, bir de başöğretmen vardır. Ben senin öğretmeninim, üstad ise başöğretmendir.” Dedi. Böylece beni üzüntüden kurtarmış oldu.

ÜSTAD: “BU DERS MEHMED’İN DERSİDİR”

İkinci ziyaretim, ilk ziyaretimden altı ay sonra, 1960 senesinin başlarında oldu. Üstadımız bundan 2,5 ay kadar sonra vefat etmiştir.

Bu ziyaretim Emirdağ Lahikasının en sonundaki mektubun yazılması anında olmuştur. Bu mektup Ankara Ulus’ta bulunan Beyrut Palas Otelinde yazılmıştır. İşte o sırada, o anda ben de oradaydım. Yazıldığı anda üstadın yanında idim. Mektup şöyle başlar:

“Umum Nur Talebelerine Üstad Bediüzzaman’ın vefatından önce vermiş olduğu en son derstir.

Aziz kardeşlerim!

Bizim vazifemiz müsbet hareket etmektir. Menfî hareket değildir. Rıza-yı İlahîye göre sırf hizmet-i imaniyeyi yapmaktır, vazife-i İlahiyeye karışmamaktır. Bizler asayışı muhafazayı netice veren müsbet iman hizmeti içinde her bir sıkıntıya karşı sabırla, şükürle mükellefiz. Meselâ:...” (Emirdağ Lâhikası II-241) diye devam eden, derslerle dolu uzunca bir mektuptur. Üstadın son mektubudur.

O zaman Ankara’da askerim. Yedek subaylığım bitti, kur’am Manisa’ya çıktı. Ben evliydim. Diyarbakır’daki evimi de Manisa’ya getirmeye karar vermişim. Diyarbakır’a giderken önce üstada uğrayayım dedim. Ve direk Isparta’ya gittim. Karlı bir gündü. Bir otele indim. Orada bir gazete gördüm. Baktım, “Bediüzzaman Ankara’da” diye bir haber var. Orda bir terzi vardı, onu buldum. O beni üstadın evine doğru götürürken, oradan geçmekte olan Tâhirî ağabeyi gösterdi. Bak “Tâhirî ağabey geçiyor” dedi.

Tâhirî ağabey velayeti büyük bir zattı. Beni görünce: “Kardeşim seni gökte ararken yerde bulduk” dedi. “Buyurun ağabey” dedim. Dedi: “Üstad Ankara’dadır. Bir emanet var, götüreceğ birini arıyorduk, onu üstada sen götür” dedi. “Siz emaneti terziye bırakın, götürürüm” dedim. Hakikaten bırakmışlar. Emaneti aldım...

İrfan Haspolatlı sevenleriyle

Emanet bir bohça idi. Keşke baksaydım diyorum şimdi. Ama yumuşak bir şeydi. Muhtemelen içinde çamaşır vardı. O kış günü Isparta'ya gelmişken Hüsrev ağabeyi de ziyaret edecektim, heyecandan unuttum.

Trenle yalnız gittim Ankara'ya. Kompartımanımda bir polisin beni takip ettiğini fark ettim. Başımda Mehmet Kayalar ağabeyin takkesi vardı. Onun takkesi değişiktir. Sarık vazifesini de görecek şekilde dikilmiştir.¹

Ankara garında indim. Üstada gidecek emanet yanımda, doğru medreseye gittim. Ulus'ta Murat Lokantasının üstü. İçeri girdim, belki 500 kişi var içeride. Baktım, Kayalar ağabey kürsüde oturmuş ders okuyor. Beni görünce şaşırıldı. Kalktı kucakladı. Ben: "Emanet getirdim. Buyurun" dedim. Kayalar ağabey üç defa öptü başına götürdü. Paketi Said Özdemir ağabeye verdi. O da dolaba koydu. Kayalar ağabey dersi bitirdi, sonra oteline istirahata gitti. Biz cemaatle oturduk, akşama kadar oradaydık.

Orada öğrendim ki. Üstad Hazretleri Diyarbakır'da bulunan Mehmet Kayalar'a "acilen gel" diye bir telgraf çekmiş. Yani Kayalar ağabeyi hususi olarak çağırmiş Ankara'ya.

Bu arada üstadın İstanbul'a gittiğini duyduk. Akşamdan, Mehmet Kayalar ağabey ile biraz görüşmüş, "İstanbul'a gidiyorum, bekle döneceğim" demiş. Biz artık üstadı bekliyoruz...

Gece yarısı saat tahminen 12.30 gibiydi. Beyrut Otelin önünde Üstadı bekliyoruz. Fakat etraf تنها idi. Pek fazla kimse yoktu. Birden: "Üstad geliyor!" dediler. Nerden geldi bilmiyorum. Mahşerî bir kalabalık çıktı ortaya. Hala çözemedim o kalabalık nereden geldi.

Üstad çok şatafatlı geldi... Hani kortejle, eskortlarla liderleri karşıyorlar ya, sanki onun gibi... Üstadın arabasının yanlarında motosikletler, ışıltılı araba... Bir ihtişam var gibiydi... Meğer bunlar üstadı kontrol ve takip için vazifeli emniyet kuvvetleri imiş...²

¹ İrfan Haspolat ağabey, isteğim üzerine bu takkeyi hatıra olarak hediye etmiştir.

² Bu hadiseyi o tarihteki gazetelerin tamamı yazmıştır. İrfan ağabeyin anlattıklarını teyiden, örnek olarak sadece Akşam Gazetesinde çıkan haberi buraya aynen alıyorum:

04.01.1960 AKŞAM

SAİD-İ NURSÎ'Yİ ANKARA'DA POLİSLER OTELİNE GÖTÜRDÜ

Polisler, Nursî'yi takip eden arkadaşlarımızın otomobilini ellerinden aldı. Vali Yetkiner ise yazılı bir beyanatla gazetecilere şiddetle hücum etti.

Ankara, (Hususi), Pazar — Dün geceyarısından sonra İstanbul'dan şehrimize gelen Bediüzzaman Said-i Nursî, bugün, kalmakta olduğu Beyrut Palas otelinden dışarı çıkmamıştır.

İrfan Haspolatlı'nın: "Üstad çok şatafatlı geldi... Hani kortejle, eskortlarla liderleri karşıyorlar ya, sanki onun gibi... Üstadın arabasının yanlarında motosikletler, ışıltılı araba... Bir ihtişam var gibiydi... Meğer bunlar üstadı kontrol ve takip için vazifeli emniyet kuvvetleri imiş..." dediği gazete haberi.

Emniyet kuvvetleri tarafından muhafaza altına alınan otele kimsenin girmesine müsaade edilmemiştir. Otelin önündeki tertibat sabah bizzat Emniyet Birinci Şube Müdürü Niyazi Bicioğlu tarafından kontrol edilmiştir. Otelin önünde emniyet memurları kalabalık bir ekib halinde gece, gündüz nöbet tutmaktadır. Elleri paketlerle Said-i Nursî'yi görmeye gelen

Üstadın Arabası otelin önünde bir ileri bir geri yaptı hızla... Tak diye tam önümde durdu. Etrafta gazeteciler kaynıyordu, kum gibi... Ben hemen arabaya yaslandım. Üstadı görmeyi başardım. Hemen şemsiyeler açıldı. Baktım o halde bile üstadın elinde cevşen var... Arabadan inerken kapattı vallahi... O patırtının farkında değildi sanki... Said Özdemir üstadın koluna girdi. Otele çıkardılar. Polisler içeri kimseyi sokmuyordu. Said Özdemir beni tanıdığı için polise bizdendir diye işaret etti ve beni de içeri aldırdı. Fakat üstadı orada tekrar göremedim.

Sabahleyin, namazdan sonra Kayalar ağabey ve diğer yakın talebeleri toplam 13 kişi vardı. Hepsini tanımadığımdan tam hatırlamıyorum. Mehmet Kayalar, Zübeyir, Sungur, Said Özdemir... Olacaklardı herhalde. Onların içinde ben de vardım.

Üstad karyolasının üzerinde oturuyordu. Ayakları yerde. Mehmet Kayalar'ın iskemlesini karşısına çekti. Kayalar ağabeyin dizleri üstad hazretlerinin dizlerine değiyordu. Bizler de yanda sıralanmış oturuyoruz... İki üç kişi ellerinde kâğıt kalem üstad ne derse anında yazıp kaydediyorlardı. Üstad bir ara bize baktı: "Bu ders Mehmedin dersidir. Bunda asla enaniyet yoktur" dedi. Tam üç kere: "Bunda asla enaniyet yoktur" dedi. Sonra birden: "Bırak kardeşim cehennemini onlar doldursun!" dedi. Üstad konuştuğu oradaki talebeler mütemadiyen yazıyorlardı... Toplantı böyle devam etti ve bitti. Sonra biz dağıldık.

Bu hâdiseden benim anladığım: Üstad Hazretleri, Mehmet Kayalar'ı cemaate tanıtmak için bu toplantıyı yapmıştı. Yalnız ondan sonra Sungur ağabey, Kayalar ağabeyin odasına girdi. "Ağabey elini öpeceğim. Şimdiye kadar seni anlayamamışız. Üstadın bu dersinden sonra anladık" dedi.

Üstad hazretleri üç ay kadar sonra Urfa'da vefat etti. Allah onun hizmetinden bizleri ayırmasın. Âmin.

"Serdengeçti" dergisinin sahibi Osman Yüksel, otel kapısındaki gazeteci kalabalığını görünce geri dönmeyi tercih etmiştir.

Otomobille yola çıkan Akşam ekibi, Said-i Nursî'yi getiren otoyolu Kızılcahamam'ı geçtikten sonra karşılaşmış ve takibe başlamıştır. Bu sırada Nursî'nin otomobilini durdurmaya muvaffak olan arkadaşlarımız şoföründen 5 liraya bir litre motor yağı almışlar ve bu sırada otomobilin içini tetkikle Nursî'nin resmini çekmişlerdir...